

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Oboer/11/2025
Identifikačné číslo spisu:	8815210293
Dátum vydania rozhodnutia:	27.08.2026
Meno a priezvisko:	JUDr. Katarína Pramuková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2026:8815210293.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Pramukovej a členiek senátu JUDr. Jaroslavy Fúrovej a JUDr. Andrey Sedlačkovej, v exekučnej veci oprávneného: H. Q., narodený X. R. XXXX, bytom Q., adresa na doručovanie V., zastúpený Mgr. Michal Mozolík, advokát, so sídlom Palárikova 1449, Čadca, proti povinnému: Obec Holčíkovce, so sídlom Holčíkovce 40, Holčíkovce, IČO: 00 332 429, o vymoženie 3 319,29 eura s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Vranov nad Topľou pod sp. zn. 10Er/1094/2015, o dovolaní oprávneného proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove z 23. novembra 2017 č. k. 9CoE/4/2017-46, takto

rozhodol:

- I. Dovolanie o d m i e t a .
- II. Povinný m á voči oprávnenému n á r o k na náhradu trov dovolacieho konania v rozsahu 100 %.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Vranov nad Topľou (ďalej len „súd prvej inštancie“) uznesením z 25. júla 2016 č. k. 10Er/1094/2015-11 zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie.
2. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) na podklade odvolania podaného oprávneným uznesením z 23. novembra 2017 č. k. 9CoE/4/2017-46 uznesenie súdu prvej inštancie zrušil a exekučné konanie zastavil. V odôvodnení rozhodnutia odvolací súd uviedol, že oprávnený podal totožný návrh na vykonanie exekúcie proti totožnému povinnému, na základe totožného exekučného titulu, ktorý už bol v konaní vedenom na súde prvej inštancie pod sp. zn. Er/3196/1997 a na odvolacom súde pod sp. zn. 15CoE/1/2007 posúdený ako zrušený. Právoplatné rozhodnutie v označenom exekučnom konaní zakladá prekážku rozhodnutej veci pre nové exekučné konanie vedené medzi totožnými účastníkmi, na základe toho istého exekučného titulu.
3. Proti uzneseniu odvolacieho súdu podal oprávnený dovolanie, ktorým dovolaciemu súdu navrhuje, aby uznesenie odvolacieho súdu zrušil a vec vrátil dovolaciemu súdu na ďalšie konanie. Dovolací dôvod oprávnený vymedzil nesprávnym právnym posúdením veci v spojení s dôvodom prípustnosti dovolania podľa § 421 ods. 1 písm. a) zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“). Odvolací súd podľa dovolateľa chybné vyhodnotil návrh na vykonanie exekúcie z roku 2015 ako totožný

s návrhom na vykonanie exekúcie z roku 1997. Predchádzajúci návrh sa týkal doby omeškania do 7. júla 2009 a návrh oprávneného na vykonanie exekúcie z roku 2015 sa týkal iného obdobia omeškania. Oprávnený poukázal na závery nálezov Ústavného súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) sp. zn. II. ÚS 499/2012, sp. zn. I. ÚS 647/02 a uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) sp. zn. 3Cdo/74/2012. Dovolateľ zároveň poukázal aj na rozsudok Okresného súdu Vranov nad Topľou z 24. augusta 2005 sp. zn. 1T/197/04. Oprávnený ďalej poukázal na rozhodnutia ústavného súdu sp. zn. II. ÚS 349/2009, I. ÚS 564/2012, PL. ÚS 36/95, I. ÚS 87/93, PL. ÚS 16/95, II. ÚS 80/99, PL. ÚS 21/00, PL. ÚS 6/04, III. ÚS 328/05, I. ÚS 564/2012, I. ÚS 269/2011, II. ÚS 249/2012, I. ÚS 49/2001, II. ÚS 136/08, I. ÚS 203/2009, ďalej stanoviská Pls 2/1976 a Cpj 35/1978, rozhodnutia sp. zn. 2Cz/16/1992 a 3Cdo/101/2012, 4Cdo/126/2014, 6MCdo/5/2010, 4Obo/71/2011, 2Cdo/68/2010, ECdo/193/2013, 2Cdo/183/2008, 3Cdo/387/2009, 4MCdo/14/2011, 8Cdo/18/2013, 20Cdo/1257/2004, 5Cdo/171/2014, 2Cz/16/1992, 4Cdo/215/2013, 6Cdo/30/2011 a R 77/2011.

4. K dovolaniu oprávneného doručil súdu vyjadrenie povinný. Odvolací súd podľa povinného správne zistil skutkový stav veci a vec správne právne posúdil. Exekučný titul bol včasným podaním odporu povinného zrušený. Ohľadom platobného rozkazu ako exekučného titulu bolo už právoplatne rozhodnuté v inom exekučnom konaní, čím vznikla prekážka právoplatne rozhodnutej veci. Povinný dovolaciemu súdu navrhuje, aby dovolanie oprávneného zamietol.

5. Najvyšší súd uznesením z 1. júla 2026 sp. zn. 1NOz/1/2026 na podklade námietky zaujatosti uplatnenej oprávneným rozhodol, že sudkyne JUDr. Katarína Pramuková a JUDr. Jaroslava Fúrová nie sú vylúčené z prejednávania a rozhodovania veci vedenej na najvyššom súde pod sp. zn. 3Oboer/11/2025.

6. Najvyšší súd ako súd dovolací (podľa § 35 CSP), po zistení, že dovolanie podal včas účastník exekučného konania, zastúpený advokátom v súlade s § 429 ods. 1 CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP), dospel k záveru, že dovolanie oprávneného je potrebné odmietnuť.

7. Podľa § 202 ods. 4 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „EP“ alebo „Exekučný poriadok“) dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora proti uzneseniu vydanému v exekučnom konaní nie je prípustné.

8. Podľa § 243h ods. 1 veta prvá EP, ak tento zákon v § 243i až § 243k neustanovuje inak, exekučné konania začaté pred 1. aprílom 2017 sa dokončia podľa predpisov účinných do 31. marca 2017.

9. Novelou EP vykonanou zákonom č. 2/2017 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony (ďalej len „zákon č. 2/2017 Z. z.“) nadobudol 1. apríla 2017 účinnosť novelizovaný § 202 ods. 4 EP, podľa ktorého dovolanie proti uzneseniu vydanému v exekučnom konaní nie je prípustné. Prechodné ustanovenie § 243h ods. 1 EP síce určilo pravidlo, že ak § 243i až § 243k EP neustanovuje inak, exekučné konania sa dokončia podľa predpisov účinných do 31. marca 2017, avšak vo vzťahu k opravným konaniam, vrátane dovolacieho konania, žiadne pravidlo neurčilo.

10. V posudzovanej veci je dovolaním oprávneného napadnuté uznesenie odvolacieho súdu vydané 23. novembra 2017, ktoré bolo vydané v exekučnom konaní a bolo vydané v čase, kedy už § 202 ods. 4 EP v znení novelizovanom zákonom č. 2/2017 Z. z. nadobudol účinnosť. Dovolanie oprávneného doručené súdu 16. februára 2018 bolo rovnako podané za účinnosti už novelizovaného znenia § 202 ods. 4 EP.

11. Vo vzťahu k riešeniu otázky aplikácie § 202 ods. 4 EP v znení účinnom od 1. apríla 2017 na dovolacie konanie zaujal najvyšší súd vo svojich predchádzajúcich rozhodnutiach (napríklad uznesenia najvyššieho súdu z 20. decembra 2017 sp. zn. 8ECdo/17/2017, z 12. decembra 2017 sp. zn. 3ECdo/16/2017, z 20. januára 2019 sp. zn. 5Oboer/25/2018, z 4. decembra 2018 sp. zn.

2Oboer/13/2018 z 27. septembra 2017 sp. zn. 6ECdo/15/2017) záver o potrebe použitia princípu okamžitej aplikability uvedenej právnej normy. Uvedený záver bol vyhodnotený ako ústavné konformný a udržateľný aj Ústavným súdom Slovenskej republiky v uzneseniach z 12. apríla 2018 sp. zn. II. ÚS 185/2018, z 17. júla 2018 sp. zn. III. ÚS 276/2018 a z 15. augusta 2018 sp. zn. I. ÚS 281/2018 a Náleze z 14. novembra 2018 sp. zn. I. ÚS 259/2018. Najvyšší súd poukazuje aj na uznesenie veľkého senátu obchodnoprávneho kolégia najvyššieho súdu z 9. júna 2026 sp. zn. 1VObdo/1/2026, publikované v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod R 27/2026, podľa ktorého právnej vety „ustanovenie § 202 ods. 4 Exekučného poriadku v znení účinnom od 1. apríla 2017 je okamžite aplikovateľné aj v skôr začatom exekučnom konaní, ak ide o dovolanie podané proti uzneseniu vydanému v tomto exekučnom konaní po 31. marci 2017. Dovolanie v exekučnom konaní proti uzneseniu vydanému po 31. marci 2017 nie je podľa Exekučného poriadku v znení účinnom od 1. apríla 2017 prípustné.“

12. Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo vydané a dovolacie konanie bolo začaté už za účinnosti zákonom č. 2/2017 Z. z. novelizovaného znenia Exekučného poriadku, najvyšší súd preto konštatuje, že prípustnosť dovolania oprávneného je v posudzovanej veci vylúčená podľa § 202 ods. 4 EP.

13. Dovolanie oprávneného je preto z dôvodu jeho neprípustnosti potrebné odmietnuť podľa § 447 písm. c) CSP.

14. O trovách dovolacieho konania rozhodol dovolací súd podľa § 453 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP.

15. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.